

Megállapították, hogy a mobilizáció kérdéséről és a múlt likvidálására vonatkozó kérdés komplexum egyik pontjától eltekintve, az összeg eddig elismert kérdéseket tisztázták. Az említett két pontot a holnap délelőtti kezdődő ülésen fogják tárgyalni és a hat érdekelt hatalom körében általános az az óhaj, hogy a kérdéseket még a

holnapi nap folyamán tisztázzák. A német jóvátétellel foglalkozó bizottság pénteken teljes ülést tart, amelyen nemcsak a hat meghívó hatalom, hanem a kisebb hitelezők is részt vesznek. Ezen az ülésen előterjesztik a hat meghívó hatalom közötti megállapodást, amely holnap estére előreláthatólag készen lesz.

Csütörtökön: az osztrák jóvátétel

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Hágából jelentik: A Loucheur-bizottság csütörtöki ülésén az osztrák jóvátétel kerül szövegre. Schöber kancellár a mai nap folyamán tanácskozásokat folytatott a hitelező államokkal, hogy alaposan előkészítse az osztrák kérdés holnapi tárgyalását. A legnagyobb jelentősége a kisántant megbízottjaival folytatott tanácskozásoknak van.

A tárgyalások előterében az Ausztriával szemben támasztott különböző jugoszláv, lengyel, cseh és román kártérítési igények állnak, amelyek többnyire magánjellegű követelésekből álltak elő.

Schöber és Benes tanácskozásai során a két álláspont közötti differencia a minimumra csökkent. A legsimábban Jugoszláviával folynak a tárgyalások, a legmakacsabb ellenfél Lengyelország.

„Nem lehet Magyarországgal megegyezésre jutni” — írják Bukarestben

Bukarestből jelentik: A sajtóhoz a következő közleményt juttatták el: A kisántant azt az álláspontot képviseli, hogy *valamennyi jóvátételt likvidálni kell* és a Young-tervezet életbeléptetése után *meg kell szűnnie a döntőbírósgoknak*, ezzel szemben Magyarország csak bizonyos kérdések likvidálását óhajtja és a döntőbírósgokat továbbra is fenn akarja tartani. A román kormánynak az a meggyőződése, hogy ilyen körülmények között *nem lehet Magyarországgal megegyezésre jutni*.

Olaszország közvetítő javaslatát, amelyet azonban nem fogadtak el, bár erkölcsileg támogatja a magyar álláspontot, ugyancsak *elismeri a román követelések jogos voltát*. Mindazok, akik támogatják a magyar igényeket, nem tesznek egyebet, mint *új háborút készítenek elő*. Bármilyen áldozatot is hoznának Magyarországgal szemben, Magyarország min-

dig elégedetlen maradna. Magyarországnak csak egy érdeke van és ez az, hogy ne likvidálják a jóvátételi kérdést, hogy ily módon fentarthassa állandó agitációját, amelynek nincs egyéb célja, mint a régi határok visszaszerzése. Olaszország nem akar háborút, de Magyarország és Bulgária támogatásával tetszeleg magának abban a szerepben, hogy elhitesse a világgal, mintha valóban háborúra gondolta.

Az értekezlet a vége felé közeledik

Hágából jelentik: Az Algemeen Handelsblad az értekezlet munkájáról szólva, áttekintésében azt írja, hogy minden jel szerint az értekezlet vége felé közeledik. Tekintettel arra, hogy a keleti jóvátételek kérdésében a tárgyalások még hosszúnak ígérkeznek, valószínű, hogy ezt a kérdést el fogják választani a Young-tervezettől.

A szegedi háztulajdonosok megkezdték az üzleibérek csökkenését

Több háztulajdonos önként szállította le a nehéz viszonyokkal küzdő kereskedők házbéréit

(A Délmagyarország munkatársától) Ha valaki végigsétál a Belváros utcáin, megdöbbenve tapasztalhatja, hogy egyre több üzlet redőnyét huzzák le, régi cégek roppannak össze máról-holnapra. A kereskedőexistenciák hosszú sora őrlődik fel a tengernyi teherben.

Hosszu idő óta üresen áll a Kállay Albert-utcában a volt Alföldi Takarékpénztár helyisége; nincsen bérlője annak a helyiségnek, ahol a Papagáj-mulató volt; üresen áll a volt Stefánia-étterem helyisége, most eresztette le redőnyeit — mint ismeretes — az Engländer-cég. A Klauzál-terem alkalmi üzletek működnek, sőt alkalmi kávéházak. Se szeri, se száma az olyan üzlethelyiségeknek, amelyek bérbeadók, láttunk olyan boltokat, amelyeken hetek óta ott a felirat:

„Az üzlet betegség miatt zárva.”

Hogy mi okozza a kereskedelem e szörnyű és katasztrófális válságát, mindenki tudja. Nincs fogyasztás, nincs forgalma a kereskedőnek, aki azonban huszonhatféle adóteher alatt nyög, küzd, de bárhogy is kinlódik, még a mindennapra valót is alig-alig tudja magának biztosítani. A forgalmi, kereseti, fényűzési adók, az üzlethér és egyéb rezsi teszik elviselhetetlenné a kereskedő helyzetét, aki erejét sokszorosan megfeszítve küzd az elmerülés ellen. Különösen

a horribilis házbérek

keserítették el a kereskedőket, akiknek érdekében a közelmúltban a kereskedelmi és iparkamara is megmozdult.

A legutóbbi kamarai teljes ülés határozatából folyólag a kamara felszólítást intézett a szegedi háztulajdonosokhoz, hogy tekintettel a rendkívül súlyos és nyomasztó gazdasági viszonyokra, tegyék a háztulajdonosok megfontolás tárgyává a kereskedők nehéz helyzetét és szállítsák le a házbérekét.

A mozgalom már is eredménnyel járt. Több háztulajdonos folytatott bérlőivel tárgyalást és ezek eredményeképpen

sok helyen jelentős bérleszállítások történtek.

Néhány konkrét esetről is értesültünk. Így az egyik belvárosi kávéház évi bérét 17.000 pengőről évi 12.000 pengőre szállította le, a másik kávéház béréből 4000 pengőt engedett a háztulajdonos. A Kársz-utcában levő egyik üzlet most az összevont három üzletben négyezer pengővel fizet kevesebbet, mint azelőtt a három üzlet összesen fizetett.

A Kigyó-uccai Keleti-ház több bérlője kapott jelentős engedményt, csak úgy, mint a Feketesas-uccai Wagner-ház bérlői. Engedményeket tett Székely Tibor egyetemi tanár is több üzletbérlőnek. Igen sok olyan esetről is hallottunk, ahol

a háztulajdonos spontán elhatározásból, minden kérés nélkül csökkentette az üzlethérbéket.

A házbércsökkenésekről és a kereskedők bérleszállítási mozgalmáról alkalmunk volt beszélni két ismert szegedi háztulajdonossal.

Dr. Holtzer Gyula a következőket mondotta:

— A bérleszállítások csak a megüresedett helyiségeknél következnek be. Nagy baj az, hogy a jelenlegi béreket nem tudják megfizetni a kereskedők,

de azt hiszem, hogy akkor sem lesz sokkal kedvezőbb a helyzet, ha a leszállítások megtörténnek. Mindennek a magyarázata a rossz üzleti viszonyokban rejlik.

— Feltűnő jelenség az is, hogy

ha megüresedik egy üzlethelyiség, akkor azt nagyon nehéz újból bérbeadni, még lényegesen olcsóbb bér mellett is.

Wagner Ferenc a bérleszállítási mozgalmáról a következőképpen nyilatkozott:

— Általánosságban nem mondhatnám, hogy üzlethér leszállítások történtek. Az viszont igaz, hogy az olyan kisértékű boltok béreit, amelyeket a háború után túl magas áron adtak ki, leszállítottam. Ezek a bérek az inflációs időkből származnak és bizonyosra veszem, hogy minden háznál előbb-utóbb bekövetkezik a házbércsökkenés.

Magyarország legjobb hírnevű óráscége
BRAUSWETTER JÁNOS
Gróf Apponyi Albert (Iskola) ucca 23. szám.

Halálra ítélték a zicsi kettős rabló-gyilkost

Drámai jelenetek a tárgyaláson — „Csak az életem kívánom!” — mondotta a meggyilkolt házaspár lánya

Kaposvár, január 15. Láng Ferenc, a zicsi kettős rablógyilkosság tettese ma állt a kaposvári törvényszék elé. Láng Ferenc szeptember 2-áról 3-ára virradó éjszaka érkezett meg a községbe. Egyenesen Házlinger János házához ment. Az öreg házigazda az istállóban volt, észrevette, hogy idegen jár az udvaron, kinyitotta az ajtót. Láng egy kalapáccsal leütötte Házlingert, azután szíven szúrta. A gyilkos bement a hálószobába, ott megfojtotta Házlingernét és a fejét kalapáccsal szétroncsolta. Azután hozzáfogott a ház kifosztásához. Három óra hosszáig garázdálkodott a lakásban, még akkor is ott volt, mikor reggel felfedezték tettét. Menekülni próbált, de elfogták.

A vádlott a tárgyaláson visszavonta eddigi teljes beismerő vallomását, kijelentette, hogy nem azzal a szándékkal indult el Zicsre, hogy megölje a Házlinger-házaspárt.

Több tanu után drámai jelenetek közepette hallgatta ki a bíróság Láng Ferencné, a gyilkos feleségét. Az asszony két kis gyermekével együtt jelent meg a bíróság előtt. Amikor a 7 éves László meglátta a vádlottak padján ülő édesapját, odarohant hozzá, összecsókolta. A kisebbik, két éves kisleány, aki az anyja karján ült, apja láttára sírni kezdett és Láng Ferencné is zokogva mondta el vallomását. Vallomásában eladta, hogy Láng mindig becsületesen és rendesen viselkedett.

A legutolsó tanu Hazonics János volt, aki a Házlinger-porta előtt az ablakon kiugró gyilkost elkapta, kicsavarta kezéből a revolvért, azután pedig az odarohanó földművesek által adott zsineggel összekötözték Láng kezét, majd kezénél fogva felhúzták egy akácfára és mindaddig ott csüngött a gyilkos, amíg a csendőrök meg nem érkeztek. Amikor a gyilkost felhúzták, összecsődült a falu népe, akik botokkal támadtak a gyilkosra és össze-vissza verték.

Délután meghallgatták az orvosszakértőket, majd a tanácselnök megkérdezte a meggyilkolt házaspár leányát, Házlinger Erzsébetet, követel-e anyagi kártérítést?

— Csak az életem kívánom! — mondotta a leány sírva.

A bíróság ítéletében Láng Ferencet bűnösnek mondta ki

kétrendbeli gyilkosság büntetésében, lopás büntetésében és rablás büntetésének kísérletében és ezért össz büntetésül halálra ítélté.

Az indokolás szerint a tettes a kettős gyilkosságot előre megfontoltan követte el, a lopás büntetése nem kétséges és kétségtelen a rablás büntetésének kísérlete is. Enyhítő körülménynek vették családosi voltát és megszorult anyagi helyzetét. Háborus érdemeit nem tekintették enyhítő körülménynek, mert a Kuria gyakorlata szerint polgári büntetést elkövetésénél háborus érdemeket nem lehet figyelembe venni. Súlyosbító körülménynek számították be kegyetlenségét és az előre megfontoltságot.

A főügyész megnyugodott az ítéletben, Láng felebbezett. A törvényszék ezután kegyelmi tanácssá alakult át.

Az opiumkereskedelemről tárgyaltak Genfben

Genf, január 15. A népszövetségi tanács ma délután Zaleski elnökletével egy nyilvános és egy zárt ülést tartott. A nyilvános ülésen a tanács az opiumkereskedelem problémájával, valamint az újságterjesztés megjavításának kérdésével foglalkozott. A zárt ülésen a tanács kinevezte azt a bizottságot, amely a népszövetségi egységokmány módosításával fog foglalkozni. A tanácsülés összeállította a ratifikáció kérdésével foglalkozó bizottság névsorát.